

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 596/2015/9. szám

A Kúria a Dr. Kalló Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: Dr. Kalló János Márk ügyvéd) által képviselt **Felperes** (3525 Miskolc, Dózsa György út 13.) felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: Dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd) által képviselt Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a Dr. Szabó Edit ügyvéd (**cím**) által képviselt **Alperesi Beavatkozó (cím)**, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.K.31.796/2013. számon indult perben, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 2015. március 10. napján meghozott 1.Kf.650.094/2014/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 52. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.094/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A fogyasztó (a továbbiakban: beavatkozó) a lakhelyének megfelelő cím alatti felhasználási helyet érintően a vele szerződéses kapcsolatban álló elosztói hálózati engedélyes felperestől a mérőberendezés pontatlan mérése miatt annak felülvizsgálatát kérte. A 2009. június 29. napján megtartott helyszíni ellenőrzés során a felperes által kiküldött szerelők megállapították, hogy a mérőberendezés hibáját mágneses befolyásolás okozta, a mérőóra laboratóriumi vizsgálata során rögzítésre került, hogy a mérőberendezés több mint +100%-os hibával mér. A felperes ezen megállapításokra alapítottnan 375.000 forint kötbérkövetelést támasztott a beavatkozóval szemben, szerződésszegésre hivatkozással.

A beavatkozó az alpereshez benyújtott panaszában a felperesi

kötbérkövetelés jogosságát vitatta. Az alperes a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Vet.) 159.§-ának sz) pontjában foglalt hatáskörében eljárva 2010. február 24. napján kelt FVO-623-1(2010) számú határozatában a beavatkozó panaszának helyt adott és kötelezte a felperest a kötbér törlésére, a számlahelyesbítés elvégzésére.

Az alperesi határozat indokolása szerint a ténymegállapító, valamint a mérő vizsgálatáról készült jegyzőkönyv és a szakértői vizsgálat értékelése nem elfogadható, mert azok nem felelnek meg a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 6.§ (2) és (3) bekezdéseiben foglalt előírásoknak. Az alperes mindezek alapján csak az óra meghibásodását vette bizonyítotttnak, azt már nem, hogy azzal a fogyasztó tevékenysége bármilyen módon ok-okozati összefüggésbe hozható, ezért az általa előírt számlakorrekció megalapozott lenne.

A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.641/2011/4. számú ítéletével helybenhagyta a Fővárosi Bíróság 6.K.31.360/2010/15. számú ítéletét, amellyel a felperes keresete elutasításra került. A fenti ítéleteket a Kúria Kfv.III.37.355/2012/7. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásra adott iránymutatás szerint a releváns tények tisztázásához szakértő kirendelése szükséges, ugyanakkor a beavatkozó szerződésszegő magatartásának bizonyítása a felperest terheli.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban kirendelt szakértő véleménye alapján megváltoztatta az alperes határozatát, mellőzte a kötbér törlésére vonatkozó kötelezést ezt meghaladóan - a számlahelyesbítés tekintetében - a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a mérőeszközt befolyásolták és ez olyan időpontban történt, amikor az eszköz a beavatkozó felelős őrzésében volt.

Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezésének a másodfokú bíróság helyt adott és az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatva a felperes keresetét elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett a Kúria iránymutatásának és lefolytatta az előírt bizonyítási eljárást. Az elsőfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a mérőóra hitelessége nem volt az alperesi határozatban megállapított tényállás vitatott eleme. A bíróság releváns tényként kiemelte, hogy az alperes által lefolytatott és jelen per tárgyát képező közigazgatási eljárást megelőzte a beavatkozóval szemben támasztott felperesi kötbérkövetelés. Az igényérvényesítési folyamatban azonban az alperes nem vett részt, az általa lefolytatott közigazgatási eljárásban a tényállás-tisztázási kötelezettség terjedelme is ennek megfelelően alakult.

Megállapította, az alperesnek nemcsak joga, hanem kötelessége volt vizsgálni, hogy a panasz alapján a felperes az Üzletszabályzat (a továbbiakban: ÜSZ.) 7.8.4.3. pontja szerinti kötelezettségét a szükséges körben teljesítette-e. A hatóság ezek alapján vizsgálta a felperesi eljárást és értékelte a követelés jogszerűségét. Helytállóan állapította meg az alperes, hogy a felperes nem jelölt meg olyan releváns tényt, ami a fogyasztó felróható magatartását, szerződésszegését (szabálytalan vételezését) igazolná, így nem tett eleget az ÜSZ. 7.8.4.3. pontjában előírtaknak. A másodfokú bíróság okfejtése szerint téves volt az elsőfokú bíróságnak azon álláspontja, hogy a mérőeszköz birtoklása egyúttal a felróható magatartással azonos. Ezzel szemben a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a megismételt eljárásban sem jelölt meg, és nem is bizonyított a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§-a szerint olyan releváns tényt, ami a felhasználási helyen a beavatkozó által tanúsított felróható magatartást, a szerződésszegést igazolta volna. A felperes az eljárásokban nem a hatóság által feltárt tényeket és körülményeket támadta, hanem az alperesi mérlegelést vitatva, a rendelkezésére álló bizonyítékok újraértékelésére tett indítványt.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének az alperesi határozatra kiterjedően történő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, a kereseti kérelmének helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

A felperes előadta, hogy nem vitathatóan megállapítást nyert, és jegyzőkönyvben rögzítésre került, miszerint a készülék 179,68%-os pozitív hibával mért. A készülék nem vitásan a felhasználó felelős őrzésében állt az általa tett bejelentésig. A berendezést 2009. augusztus 26-án hitelesített laboratóriumban vizsgálták be, ezért az alperes a bizonyítottság és megalapozottság tekintetében jogszabálysértő határozatot hozott. Az nem vitatható, hogy a fogyasztásmérőt a mérés pontosságának befolyásolása érdekében külső behatás érte, amely kizárólag a felhasználó érdeke lehetett.

A felperesi álláspont az volt, hogy a perbeli fogyasztásmérő tekintetében független szakértői vizsgálat által megállapított befolyásolás szerződésszegés, ez okból pedig fogyasztót az ÜSZ. 7.8.2. f) alpontjára figyelemmel kötbérfizetési kötelezettség terheli függetlenül attól, hogy a mágnessel történő befolyásolást ténylegesen a fogyasztó, vagy az ő szerződéses időszaka alatt más személy követte el. Az alperes nem tett eleget tényállás-felderítési kötelezettségének, döntése megalapozatlan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ába, 58.§-ába, és a 273/2007.(X.19.) Korm.rendelet (a

továbbiakban: Vhr.) 11.§-ába ütköző módon jogszabálysértő. Hangsúlyozta, hogy a Kúria Kfv.III.37.355/2012/7. számú végzésében kifejtésre került, hogy tévesen értelmezte a másodfokú bíróság a Pp.206.§ rendelkezését, amikor nem adott helyt a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványának. Az elsőfokú bíróság a végzésben foglaltaknak lefolytatta az előírt bizonyítási eljárást és annak megfelelő döntést hozott. A másodfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta a perbeli bizonyítékokat, miközben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kúriai végzésben foglaltaknak eleget tett, de az általa tett megállapítások a perben relevanciával nem bírnak. A felperes sérelmezte a másodfokú bíróság eljárását, mivel álláspontja szerint döntésével felülbírált a Kúria végzésében előírtakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a Kúria hivatkozott végzésében a fogyasztó szerződésszegő magatartására vonatkozó bizonyítást rendelte el, melyre nézve a bizonyítási teher a felperesen volt. A szakértő többszöri kérdésfeltevésre sem állította, hogy a szerződésellenes fogyasztói magatartás megállapítható lenne, így az ezzel kapcsolatos felperesi állítás iratellenes. A jogerős ítélet a szakértői bizonyítást - helyesen - nem tartotta elégségesnek, döntése nem jogsértő.

Az alperesi beavatkozó a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria előljáróban rámutat arra, hogy helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a fogyasztótól kötbér csak a bizonyítottan felróható magatartás esetén követelhető, és azt is, hogy ezt a felperes által elvégzett szakértői vizsgálat nem támasztotta alá. A mérőóra hibájának, a hiba eredetének megállapítása ugyanis lehet szakértői kérdés, de a szakmailag kiváló szakértői laboratórium vizsgálata is csak akkor elfogadható, ha valódi és nem formális választ ad a konkrét ügyben felmerült szakmai kérdésekre. A fentiekből helyesen vonta le az alperes azt a következtetést, hogy a felperes saját eljárásában nem bizonyította a beavatkozó felróható magatartását, a felperes nem jelölt meg olyan releváns tény, ami a fogyasztó szerződésszegését (szabálytalan vételezését) igazolná, így nem tett eleget az ÜSZ. 7.8.4.3. pontjában előírtaknak. Erre tekintettel került sor a bizonyítás elrendelésére a bírósági eljárásban, melynek a jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett,

a Kúria iránymutatása szerint lefolytatta az előírt bizonyítási eljárást.

A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy nem vitatott tény a Kúria végzésében foglalt iránymutatás tartalma, amely a szakértői bizonyítás elrendelése mellett hangsúlyozta azt, hogy a felróhatóság körében is a felperesen van a bizonyítási teher. A felperes e tekintetben ugyanakkor tévedett, amikor abból indult ki, hogy a mérőóra befolyásolását kell csak bizonyítani, a felróhatóságot nem, mert előbbi csak a beavatkozó érdeke lehet, így utóbbi evidencia, tehát további igazolást nem igényel. Az iratanyagból azonban nem derül ki, hol található a mérőóra, mitől egyértelmű, hogy fizikai értelemben csak a beavatkozó férhetett az órához.

A kúriai végzés alapján, a meghibásodás okának bizonyítására az elsőfokú bíróság szakértőt rendelt ki, de a szakértői véleményből - miként ezt a jogerős ítélet helyesen rögzítette - téves következtetést vont le. A szakértői bizonyítás ugyanis ismét csak azt támasztotta alá, hogy mágnesezés, pontosabban a mérőóra befolyásolása bizonyítottan megtörtént. Ez azonban kevés, mivel a Kúria is azt várta el a megismételt eljárástól, hogy a kötbérezés alapját jelentő kettős feltétel fennállását - az ÜSZ. 7.8.4.3. pontja szerint - igazolja. E bizonyítás azonban sikertelen volt, mert a két feltétel közül a felróhatóság nem nyert alátámasztást. A Kúria a fentiekre figyelemmel pontosítja a másodfokú bíróság indokolását, és rámutat arra, hogy a szakértői bizonyítás lehetőségét és magát a szakértői véleményt a bíróság nem mellőzte, hanem csak azt állapította meg, hogy a felróhatóságot a szakértő nem bizonyította.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Megjegyzi a Kúria, hogy a jogerős ítélet rendelkező részében tévesen került feltüntetésre a Fővárosi Ítéltábla, mivel az ítéletet a Fővárosi Törvényszék hozta, így ez az elírás kijavításra szorul.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban perköltséget nem kért, ezért a Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78.§ (2) bekezdése alapján a költségekről nem rendelkezett.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. február 3.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró**